

”Ukraina binds till västmakterna genom ekonomisk skuldsättning”

(Intervju med Éric Toussaint)

[Ur [International Viewpoint](#), 23 maj 2023. Ursprungligen publicerad på [CADTM](#). Intervjuare Sushovan Dhar, indisk facklig aktivist och anhängare till Fjärde internationalen. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

Sushovan Dhar: Vad kan du säga om Ukrainas skuld 15 månader efter att Ryssland ockuperade landets territorium?

Éric Toussaint: Jag måste först av allt vidhålla att Rysslands invasion av Ukraina är en oerättigad och moraliskt oacceptabel aggressionshandling. Inför denna invasion har det ukrainska folket rätt att göra motstånd och förtjänar internationellt stöd, precis som andra folk som är offer för aggression som palestinierna (som sedan decennier har varit offer på grund av den israeliska statens ockupation av deras land och fortsatta aggression), afghanerna (offer för USA:s och deras allierades intervention mellan 2001 och 2021), irakierna (offer för USA:s och deras allierades invasion i mars 2003), kurderna, jemeniterna och många andra. Sedan 1990-talet har Ryssland omvandlats till ett kapitalistiskt land som genomför en våldsamt imperialistisk politik i linje med USA:s och de västeuropeiska imperialistiska ländernas politik. Listan av aggressioner från Washington och dess allierade är otvivelaktigt mycket längre än Rysslands, men det ger inte Putin rätt att invadera ett enväldigt land och slakta dess befolkning. När han invaderade Ukraina återgav han på något sätt NATO sin legitimitet, som vi måste kämpa mot obehagligt för att få den upplöst. Vi måste i själva verket ta ställning mot alla imperialistiska länders politik och intressen. Vi måste kämpa mot den ryska kapitalistiska statens imperialism och vi måste bekämpa NATO. I det aktuella fallet måste vi stöda det ukrainska folkets motstånd mot invasionen utan att ha några illusioner om de mål som de imperialistiska länder som stöder Zelenskyjs regering har, när de eldar på kriget i sina egna intressen.

I början av 2023 uppgick Ukrainas utlandsskuld till 132 miljarder dollar, omkring 75% av landets BNP. Om vi lägger till intern skuldsättning uppgick skulden totalt till mer än 100% av BNP.

I juli 2022 sköt de långivarländer som stöder Ukraina upp skuldåterbetalningen och i mars 2022 förlängdes detta upphävande till 2027. Men denna åtgärd gäller inte alla långgivare: bland annat utesluter den Internationella valutafonden, IMF, och privata långgivare.

Vi måste också hålla i minnet att räntorna fortsätter att samlas på hög under detta delvisa uppskjutande av återbetalningarna, och räntorna måste betalas utöver alla lån, som enligt undertecknade avtal måste betalas tillbaka till sista öret.

En stor del av den ekonomiska hjälp som Ukrainas allierade ger består i själva verket av lån, vilket innebär nya skulder. Det är uppenbart och skandalöst vad gäller den så kallade hjälpen från EU och EU-medlemmar. Exempelvis kommer det stödpaket på upp till 18 miljarder euro till Ukraina som EU tillkännagav i november 2022 bara att överföras gradvis och som lån som ska betalas tillbaka i

sin helhet och med ränta.¹ Detta tillkännagivande bekräftades senare i december 2022. Sammanlagt har EU och dess medlemsländer nu lovat låna Ukraina omkring 55 miljarder euro under de kommande åren. Den ukrainska regeringen är nöjd med sig själv, men det är en ”förgiftad gåva” till folket, eftersom återbetalningarna av kapitalet enligt de nuvarande tillkännagivandena ska börja om ungefär 10 år. Det betyder att regeringen uppmanas att skuldsätta sig, å ena sidan på grund av avsevärda behov och å den andra för att återbetalningarna inte kommer att börja så länge de sitter vid makten. Huvudbördan av skuldåterbetalningarna kommer att hamna på en annan regering, och oundvikligen på folket.²

Vi kan jämföra det med den grekiska skulden. 2009, innan IMF:s och EU:s (EU-kommissionen, Eurozonens medlemsstater och Europeiska centralbanken) räddningslån uppgick den till 126% av landets BNP. I början av 2015, innan vänsterpartiet Syriza kom till makten, uppgick den till 180% av BNP. 2020 var den som högst, 206% och i början av 2023 var den omkring 171%. I absoluta siffror var den grekiska statskulden innan hjälpen från IMF och EU 301 miljarder euro. 2015 efter fem års lån från IMF och EU hade den nått 311 miljarder och i början av 2023 uppgick den till 356 miljarder euro. Kort sagt är EU:s och IMF:s så kallade hjälp i form av lån giftiga gåvor som håller ett land i långivarnas band. (Alla siffror i föregående meningar finns på countryeconomy.com. För en mer detaljerad kritisk analys av skuldsättningen av Grekland från 1990-talet tills Syriza kom till makten 2015, se rapporten från Sanningskommissionen om Greklands statskuld som jag samordnade, speciellt kapitel 1, 2 och 3.)

Både för Ukraina och Grekland måste vi dra slutsatsen att så kallad ekonomisk hjälp i form av lån har mycket höga sociala och politiska kostnader: privatiseringar (ofta av utländska företag), lägre löner, osäkra arbetsförhållanden, lagar som begränsar strejkrätten och rätten till gemensamma sociala överenskommelser. Dessutom fortsätter skulden att öka, vilket ger långivarna ett lättillgängligt inflytande över det skuldsatta landets regering.

USA valde att kopiera det de gjorde med Marshallplanen i slutet av 1940-talet för att åter bygga upp sina västeuropeiska allierades ekonomier, nämligen använda bidrag och inte lån. Hittills har de förbundit sig att tillhandahålla omkring 73 miljarder dollar. Den ekonomiska hjälpen de tillhandahåller i form av bidrag används delvis för att köpa varor och tjänster som säljs av amerikanska företag. USA spelar rollen av god ekonomisk polis bredvid de onda ekonomiska poliser, som EU, IMF, Världsbanken, EIB (Europeiska investeringsbanken) eller EBRD (Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling) spelar. De ger lån som ska återbetalas i sin helhet och med hög ränta. Så helt uppenbart ökar den ekonomiska hjälpen Ukrainas skuld under de kommande åren.

Ökningen kommer att uppgå till miljardtals dollar men kommer bara gradvis att bli kännbar. Enligt mina beräkningar kommer lånen från västeuropeiska länder (EU och andra som Storbritannien), IMF, Världsbanken och EIB att leda till en ökning av skulden med cirka 50 miljarder dollar.

Sushovan Dhar: Så det som har proklamerats som generös hjälp och tecken på solidaritet består av skuld som betalas tillbaka av det ukrainska folket?

¹ [EU-kommissionens pressavdelning](#), 9 november 2022. Utdrag: ”Efter EU-rådets möte 20-21 oktober 2022 har kommissionen idag föreslagit ett stödpaket till Ukraina på upp till 18 miljarder euro. Det kommer att vara i form av lån som ska utbetalas 2021 med hjälp av ett makroekonomiskt stöd (MFA+).”

² För vidare information, speciellt om den samlade skulden sedan Ukrainas självständighet 1992, se ”[Why should Ukraine’s debt be cancelled?](#)”, som CADTM publicerade i april 2022.

Éric Toussaint: Ja, absolut, helt klart.

Låt oss ta fallet IMF. IMF:s lån till Ukraina sedan invasionen uppgår till lite över 15 miljarder dollar (eller 11,6 miljarder SDR – Särskilda dragningsrätter – den valuta IMF använder) som ska betalas i delar. Liksom Världsbanken kräver IMF alltid full återbetalning, även när en överenskommelse har slutits med andra långgivare om att minska skulden. Dessutom tvingar den fram höga räntor, upp till 8% per år.

För ”små” lån tillämpar IMF i allmänhet 2% ränta, men när storleken sedan överskrider en viss summa lägger de på ”tilläggsavgifter” (se Eurodads guide angående de extraavgifter IMF tillämpar)³. Det medför verkliga räntor på mellan 4,5 - 8%, beroende på varje enskilt fall. I fallet Ukraina gjorde Eurodads Daniel Munevar 2021 specifika beräkningar av de tilläggsavgifter IMF använde för Ukraina före invasionen.⁴

Enligt det återbetalningsschema som finns på IMF:s webbplats verkar inte IMF tillämpa uppskjutandet av betalningarna sedan kriget inleddes i februari 2022.

Det är högst troligt att fonden har lyckats övertala ett antal av USA:s allierade länder (G7-länderna + Belgien, Litauen, Nederländerna, Polen, Slovakien och Spanien) att ge bidrag till en fond som förvaltas av IMF, och från vilken det drar pengar som Ukraina skulle betala tillbaka för den period av uppskjutningar av betalningar som pågår fram till 2027.⁵

Lägg också märke till att IMF som villkor för att ge lån kräver att det genomförs en hård nyliberal politik. Sedan 2000 har Ukraina undertecknat låneöverenskommelser med IMF vid 18 tillfällen. Varje gång leder överenskommelsen till att regeringen skickar ut en avsiktsförklaring där den slår fast sina åtaganden för att fullfölja IMF:s krav. Dessa avsiktsförklaringar preciserar ett spektrum av åtgärder som går mot befolkningens intressen och ökar skulden enormt.

Sedan 2000 har IMF fått den ukrainska regeringen att tillämpa en chockstrategi med typiska nyliberala åtgärder: släpp fri och främja utrikeshandeln, släpp fria priserna, minska arbetarklassens konsumentsubventioner, försämra en hel rad grundläggande tjänster. IMF uppmuntrade också ett påskyndande av privatiseringen av offentliga företag. Varje gång slog IMF fast ett mål för minskningen av de offentliga underskotten. IMF lade till osäkerhet på arbetsmarknaden genom att underlätta uppsägningar i de privata och offentliga sektorerna. Effekterna av den politik som IMF rekommenderade var drastiska. Fattigdomen förvärrades betydligt inom befolkningen. Så mycket att Ukraina 2015 var landet med lägst reallöner i Europa.

Sushovan Dhar: Tillämpar IMF fortfarande en nyliberal politik, trots kriget?

³ ”A guide to IMF surcharges”, [Eurodad](#), 2 december 2021.

⁴ ”IMF Surcharges – Ukraine”, [Infogram](#).

⁵ Det kan härledas från en officiell kommuniké från IMF: ”Som en del av ett övergripande stödpaket på 115 miljarder dollar godkänner IMF:s direktion 15,6 miljarder dollar under ett nytt utvidgat lånemöjlighetsarrangemang (EFF) till Ukraina.” Här är den del som leder oss till vår slutsats: ”En avsevärd del av fondens aktieägare bekräftar sitt erkännande av fondens föredragna långgivarstatus avseende de summor som Ukraina för närvarande är skyldig fonden, plus alla köp under de utvidgade arrangemangen. Dessa aktieägare utgör G7 och följande länder: Belgien, Litauen, Nederländerna, Polen, Slovakiska republiken och Spanien. Vidare åtar de sig att tillhandahålla tillräckligt ekonomiskt stöd för att säkerställa Ukrainas förmåga att betala räntorna på alla sina åtaganden till fonden, i linje med fondens föredragna långgivarstatus, och komplettera fondens ramverk för riskhantering i flera nivåer.” Det betyder att de länder i syd som är medlemmar i IMF och Kina vägrade anta denna formulering. (Källa: [IMF Country Report](#), mars 2023.)

Éric Toussaint: Det gör de. Exempelvis har IMF försökt dra fördel av kriget för att få till stånd fler privatiseringar av offentliga företag än de hade fått under de föregående 20 åren, till exempel Naftogaz, det statliga gasföretaget. Det kommer att bli en viktig satsning under de kommande åren. Det kan härledas från följande stycke: ”Det kommer att krävas ambitiösa reformer inom energisektorn för att öka konkurrensen, förbättra marknadsmekanismerna och minska de stora kvasifiskala riskerna.” (Källa: [IMF Country Report](#), mars 2023.)

Sushovan Dhar: Och hur är det med den hjälp som EU-länderna tillhandahåller? Du sa att den inte består av bidrag utan av lån, alltså nya skulder...

Éric Toussaint: Det är förvisso fallet. Större delen av EU:s hjälp består av lån med ränta. I själva verket har EU följt den modell som de använde i Grekland från 2010: att göra som IMF och tvinga igenom uppenbart nyliberala och antifolkliga åtgärder.

Villkoren för EU:s hjälp finns i en överenskommelse mellan Ukraina och IMF, som föreskriver att den ukrainska regeringen ska genomföra de strukturella (mot-) reformer som krävs av Ukraina för att uppfylla villkoren för att ansluta sig till EU. IMF-dokumentet från mars 2023 säger:

”Programmet (sic) kommer att ha ett tillvägagångssätt i två faser: den första koncentrerar sig på att säkerställa en makroekonomisk stabilisering och genomföra viktiga struktureller reformer medan kriget fortfarande pågår. När de aktiva striderna har minskat tillräckligt kommer den andra fasen att rikta in sig på att ännu mer förankra den makroekonomiska politiken, och slå in på en mer expansiv rad struktureller reformer för att återställa betalningsbalansen på medellång sikt, stöda en hållbar tillväxt och underlätta Ukrainas väg till EU-anslutning.”

Det innebär i synnerhet ökade privatiseringar och att det blir möjligt med ännu mer utländska investeringar i de sektorer som väcker västkapitalisternas aptit.

Bland de varor som de eftertraktar är de enorma vidderna av odlingsbar mark. Låt oss erinra om att Ukraina är Europas och världens kornbod. Planen är att utveckla möjligheten för utländska investerare i jordbruksindustrier att lägga vantarna på enorma mängder mycket bördig odlingsmark.

Sushovan Dhar: Och hur skulle Ukraina kunna bygga upp sig igen efter all ödeläggelse det har drabbats av sedan februari 2022, som dessutom fortsätter, och samtidigt betala tillbaka gamla och nya skulder? Hur tänker långivarna?

Éric Toussaint: Långivarna är fullt medvetna om att det kommer att bli omöjligt att betala tillbaka enligt den bestämda tidtabellen. De är inte bara medvetna om det, de säkerställer att det ska bli så för att utnyttja det som påtryckning. Som vanligt kommer skuldbördan att utnyttjas som förhandlingsobjekt när freden kommer, vid en tidpunkt som är omöjlig att förutsäga. För att övertala Ukraina att gynna de västliga långgivarnas intressen kommer de att erbjudas en överenskommelse för att minska en del av sin skuld.

Förhandlingar om sanering av Ukrainas skuld kommer att bli en möjlighet för långivarna att få så mycket de kan, till förfång för det ukrainska folket och för Ukrainas naturresurser. Washington, som hittills har givit betydligt mer bidrag än lån, kommer att utnyttja IMF och Världsbanken, som de dominerar, för att säkerställa att deras intressen prioriteras. Den amerikanska imperialistmakten kommer att använda tyngden från de vapen den tillhandahåller till Ukraina och som landet är beroende av för sitt försvar. De europeiska och nordamerikanska imperialisterna kommer att

använda NATO.

Eftersom en sanering/minskning också kommer att dra in andra stater, som Turkiet och Kina, kommer regeringarna i dessa länder också att pressa på för sina intressen och krav. Dessa två länder, och i synnerhet Kina, är också långgivare. Liksom Ryssland är Kina representerat i IMF och Världsbanken och det kommer att vilja ha sin del av kakan.

Sushovan Dhar: Finns det någon inhemsk skuldsättning?

Éric Toussaint: Förvisso, det finns en gammal intern skuldsättning från före kriget, och till den ska det läggas en ny inhemsk skuld, eftersom Zelenskyjs regering har utfärdat skuldebrev som kallas ”krigsvärdepapper”. I diagrammet nedan kan vi se att regeringen under första halvåret 2023 sålde nya värdepapper för 5,9 miljarder dollar. Dessa värdepapper ger en ränta på 8,5-12% om de är i ukrainsk valuta, 2-3,5% om de är i dollar eller 2-2,7% om de är i euro (information om räntesatser har jag fått från Julija Jurtjenko, en ukrainsk ekonom och medlem i den ukrainska vänsterrörelsen Sotsialny Ruch).

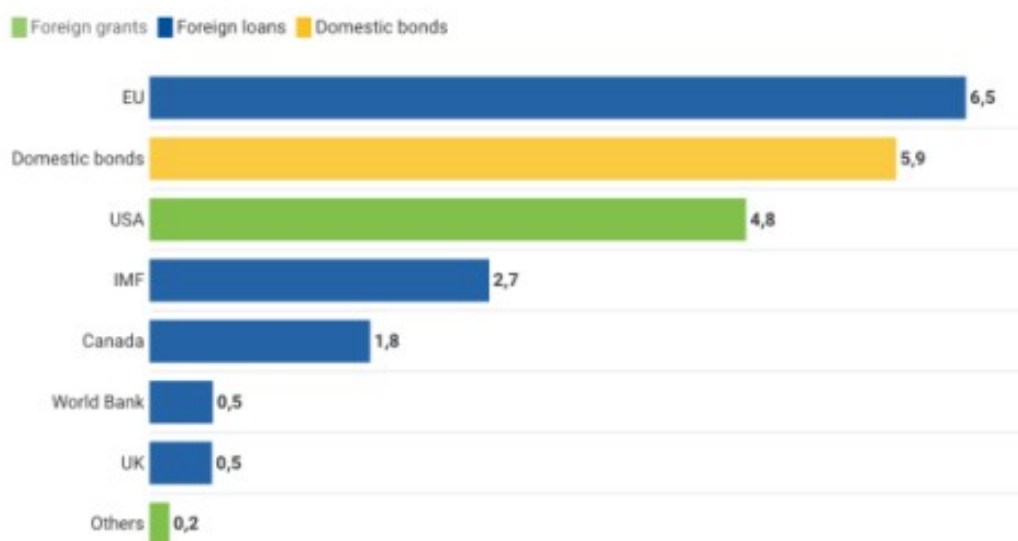
Sushovan Dhar: Hur mycket ekonomisk hjälp har Ukraina fått?

Éric Toussaint: Enligt en ukrainsk webbplats som finansieras av en av Georg Soros’ stiftelser har den amerikanska kongressen via National Endowment for Democracy och den svenska ambassaden ”2022 givit Ukraina 31,1 miljarder dollar i utländska bidrag och lån, vilket i genomsnitt blir 3,1 miljarder dollar per månad av kriget. Men betalningarna har varken varit stabila eller regelbundna, och vissa månader har det varit extremt stora eller små finansieringsmängder. De oregelbundna betalningarna var till skada för budgetgenomförandet.”⁶

Här är detaljerna om de summor som de fick mellan 1 januari och 3 maj 2023:

Diagram 1: 16,8 miljarder dollar i utländsk finansiering 2023

Ytterligare finansiering 3 maj 2023, i amerikanska dollar

Källa: [Ukrainska finansdepartementet](#). ”Others” [Andra]: Tyskland, Finland, Irland, Spanien, Schweiz, Belgien, Island, Estland.

⁶ [Ukraine War Economy Tracker](#), Centre for Economic Strategy, 2 juni 2023.

Diagrammet från *Centre for Economic Strategy*.

Nästa diagram visar hur livsviktiga de ekonomiska medel som tillhandahålls av de imperialistiska stater som stöder Ukraina (i huvudsak Nordamerika, EU och Storbritannien) är för att överbrygga Zelenskyjregeringens underskott i finanserna.

Diagram 2: Utländska finansieringskällor är avgörande för att överbrygga regeringens finansiella underskott (i miljarder amerikanska dollar).

Källa: Ukrainas statsbank, Finansdepartementet, CES-forskning. Diagram från *Centre for Economic Strategy*

Som ett resultat är Ukraina ytterst beroende av de stater som tillhandahåller pengarna. De sistnämnda drar fördel av detta för att gynna sina ekonomiska och geostrategiska intressen.

Sushovan Dhar: Hur är det med skulden som Ryssland gör anspråk på från Ukraina?

Éric Toussaint: Vi talar om en skuld som daterar sig till 2013. Ukraina ställde in återbetalningen av skulden i december 2015. Det orsakade en juridisk process i London: Ryssland ville att den brittiska rättvisan skulle döma Ukraina att återuppta betalningarna.

Jag diskuterade frågan i en intervju i april 2022 och sedan dess har det skett ytterligare utveckling. Låt oss gå igenom händelserna igen.

I december 2013, då Ukraina hade Viktor Janukovyjtj (som var nära knuten till Putins regim) som president, övertygade den Ryska federationen Ukrainas finansdepartement att utfärda värdepapper på Dublinbörsen i Irland till en summa av 3 miljarder dollar. Det var den första emitteringen, som man antog skulle följas av andra för att gradvis nå 15 miljarder dollar. Så den första emitteringen av värdepapper uppgick till 3 miljarder, och alla värdepapper som såldes i Dublin köptes av Ryska federationen via ett privat företag som de hade anförtrott denna operation, Law Debenture Trust Corporation PLC. Räntan var 5%. Påföljande år annekterade Ryssland Krim, som fram till dess hade varit en del av Ukraina. Den ukrainska regeringen byttes ut efter folkliga mobiliseringar vars exakta karaktär är omtvistad, eftersom det både var ett verkligt folkligt uppror men också med

inblandning av högern och extremhögern. Västmakterna, speciellt Washington, ville också dra fördel av det folkliga missnöjet för att försvaga Putin och stärka sin egen ställning. Under ett tag fortsatte den nya regeringen att betala tillbaka skulden till Ryssland. Totalt 233 miljoner dollar i ränta betalades till Ryssland. I december 2015, då det var dags att betala tillbaka fordran (= de 3 miljarder dollar som hade lånats i december 2013) som förföll den 21 december detta år, beslutade regeringen att ställa in betalningarna av skulden.

I korthet rättfärdigade regeringen inställningen av betalningarna genom att förklara att de hade rätt att vidta motåtgärder mot Ryssland eftersom de sistnämnda hade angripit Ukraina och annekterat Krim. Och under internationell lag har en stat faktiskt rätt att vidta motåtgärder och under sådana omständigheter upphäva fullföljandet av ett kontrakt.

Law Debenture Trust Corporation PLC, som representerar Ryska federationens intressen, drog fallet inför brittisk domstol i London. Det hade i själva verket slagits fast att värdepappren var utfärdade i enlighet med engelsk lag, och att brittisk domstol i händelse av tvist skulle ha domsrätt. Därför lämnade Law Debenture Trust Corporation PLC in ett klagomål mot Ukraina, och bad den brittiska domstolen beordra Ukraina att återuppta betalningarna. Rättegången började 2016.

Det föll en första dom, följd av en överklagan mot domen. Den 11 november 2021 ägde så slutligen en förhandling rum i Storbritanniens högsta domstol.

Det är värt att notera att huvuddomaren som bestämde i början av rättegången var ingen mindre än Tony Blairs bror, William Blair, som fram till strax innan detta hade haft mycket nära affärsband till Putins Ryssland. Han hade en benägenhet att döma till Rysslands fördel, eftersom Storbritanniens domarkår vill förbli attraktiv för investerare. I mars 2017 utfärdade Tony Blairs bror en dom i vilken han avvisade en rad uppenbart giltiga argument som Ukraina hade fört fram.⁷ William Blair ansåg att Ryssland inte hade utövat något verkligt våld mot Ukraina. Han ansåg att det inte var en konflikt mellan stater. Han godtog Rysslands påstående att företaget som hade köpt de ukrainska värdepapperna (Law Debenture Trust Corporation PLC) är en privat enhet. Men i verkligheten agerar detta företag direkt å Rysslands vägnar och det är Ryssland som faktiskt köpte alla värdepappren.

Sedermera ifrågasatte appellationsdomstolen William Blairs dom, och 2021 nådde fallet sin slutfas i högsta domstolen.

Efter Rysslands invasion av Ukraina som inleddes i slutet av februari 2022 med enorma förluster av liv och genomförande av krigsbrott var det svårt att tänka sig att högsta domstolen i detta fall skulle ta ställning för Ryssland mot Ukraina, när det hade stöd från USA, Storbritannien, resten av G7 (Kanada, Frankrike, Tyskland, Italien och Japan) och ett dussin andra länder, främst i Västeuropa. Domen som meddelades i mars 2023 var starkt påverkad av den dramatiska händelseutvecklingen av konflikten mellan Ryssland och Ukraina.

Slutligen erkände högsta domstolen att Ryssland hade utövat olaga tvång mot Ukraina.

Men majoriteten av de 5 domarna vägrade medge att Ukraina var berättigat att genomföra motåtgärder mot Ryssland. De hävdade, att även om internationell lag tillåter en stat att använda

⁷ Se kommentarerna av Monica Feria-Tinta och Alister Wooder: "[Sovereign debt enforcement in English Courts: Ukraine and Russia meet in the Court of Appeal in USD 3 bn Eurobonds dispute](#)".

motåtgärder mot en annan stat som angriper eller hotar att angripa den, så är det inte tillämpligt under den brittiska rättvisan, eftersom brittisk lagstiftning inte täcker en sådan situation eller inte beaktar den! Bara en av domarna intygade att Ukraina hade all rätt att ta till motåtgärder mot Ryssland.

Högsta domstolen beviljade Ukraina rätten till en ny rättegång inför brittiska High Court of Justice.

Alltså försöker det brittiska rättssystemet vinna tid medan det väntar på konfliktens resultat.

Den slutliga dom som kommer att meddelas är av stor betydelse, eftersom omkring 15% av alla internationella kontrakt om statsskuld faller under brittisk lag. Nästan 80% omfattas av New York States lagstiftning. Om domstolen medger att Ryssland har utövat olaga tvång mot Ukraina och att Ukraina har rätt att vidta motåtgärder, så kommer det att få prejudicerande verkan, och andra stater kommer att kunna åberopa detta prejudikat under sina dispyter med andra långgivare. Så det är en mycket viktig fråga.

Sushovan Dhar: Vilken är CADTM:s ståndpunkt om att upphäva Ukrainas statsskuld i sin helhet?

Éric Toussaint: Även om Washington och allierade regeringar, IMF och Världsbanken låtsas vara mycket generösa, så ökar de i själva verket Ukrainas skuld och försöker utnyttja situationen som har skapats av Rysslands invasion och det pågående kriget. Det är inte ämnet för denna intervju, men det är uppenbart att västmakterna, speciellt Washington, och det militärindustriella komplexets stora företag eftersträvar en förlängning av kriget.

Den skuld som Ukraina samlar på sig fungerar redan som och kommer även i framtiden att fungera som ett medel för påtryckningar i händerna på långgivarna för att få landet att genomföra deras antifolkliga nyliberala modell. Långgivarna kommer att kräva privatiseringar (av offentliga företag, naturresurser, odlingsbar mark osv.) för att lägga vantarna på delar av Ukrainas välstånd.

Alla skulder som Ukraina avkrävs borde skrivas av, precis som det globala syds skulder borde skrivas av. När vi kräver avskrivning av Ukrainas skuld så ber vi inte om privilegier för det ukrainska folket. Vi håller fast vid kravet om en allmän avskrivning av all orättmätig skuld, både i norr och i söder. Alla världens folk borde vara fria från de orättmätiga skuldernas ok.